

com entenem la llibertat de pensament

Amb motiu de l'aldarull que hi hagué en el míting de l'Unió Socialista de Catalunya celebrat dies enrera a Figueres, promogut per les interrupcions constants d'alguns assistents a l'acte, s'ha tornat a remoure la qüestió que tractavem en un article precedent sobre la procedència o improcedència d'aquests procediments que hem pogut presenciar diverses vegades en poc temps.

Creiem necessari intervenir de nou en la discussió, i això per dues coses: perquè no és veritat i hem de desmentir-ho que el Sindicat organitzi aquestes protestes, com afirmen alguns molt lleugerament, i també per assenyalar el remei que cal davant certs espectacles, remei que els anarquistes consideren consubstancial amb la pròpia doctrina.

El Sindicat no ha prèns part, repetim, en tals protestes, car per fer-ho, tindria que decidir-ho així en assemblea general i no hi ha res d'això, per ara. Solament es pot atribuir els elements més significats del Sindicat, no al Sindicat, que no és igual la responsabilitat que acceptem, de tot el que ocorregué en el míting d'En Largo Caballero, essent ells mateixos els únics culpables de la xiulada amb que els obsequià la quasi totalitat del públic.

Tingueren el mal acudit, com remarcàrem anteriorment, de posar un esquiol de marca al costat dels oradors, per demostrar potser el seu convenciment de que no cal plegar el treball ni el 1.er de Maig, com entén l'individu al·ludit, i l'indignació no ens permeté callar tant de desvergonyiment, succeint després el que ja sabem.

No hi anarem, doncs, amb el propòsit d'interrompre ni molt menys, encara que siguin ben poc mereixedors de tolerància els que amb la seva actuació han guanyat el títol de campions del «enxufisme» i «bombers de la revolució».

Pensàvem, sí, demanar controvèrsia en el cas de que fos atacada la Confederació del Treball, a la qual pertanyem, canviant de parer per la raó susdita, sense defugir, no obstant, la justificació des de la tribuna de la nostra conducta.

¿Hem de criticar a pesar de tots els que obren de distinta manera?

Una condemnaió dels fets que venen produint-se amb persistència inquietadora pels elements burgesos, seria donar prova de l'ignorància en que ens trobem respecte a l'estat d'ànim del poble sempre enganyat i atracat. La República que tantes esperances havia despertat en molts, gens fonamentades en opinió nostra, ha desenganyat completament a la gent de bona fe, provocant l'excitació dels que ara, com sempre es troben sense pa i sense justícia. Igual que en temps de la Monarquia i potser més encara, la guàrdia civil descarrega els seus fusells sobre els que es resisteixen a morir de fam, convertint Espanya en un cementiri on sentim només el soroll de les bales, que no s'escatimen...

¿Que té d'estrany, doncs, que s'exterioritzi davant dels que governen directa o indirectament, el descontent que existeix arreu pels crims inombrables que es cometen? Viuen en els llums els que demanen tolerància a un poble que no menja i rep en canvi de debó.

El remei millor per evitar les expansions que tant escandalitzen als «cívics» fora concedir tribuna lliure quan es vulgui parlar al poble, norma que els anarquistes han seguit sempre i que tots els elements sincerament liberals tindrien d'imitar.

Recordem que el mateix Primo de Rivera, el més grotesc dels dictadors va crear la tribuna d'esponànis en els Ajuntaments.

¿Per què no preguntar abans d'acabar un míting, per exemple, si algú vol fer ús de la paraula? Així, si existís aquesta costum, molt estesa a França, farien el ridícul els que cridessin sense pujar a la tribuna, que estaria a la seva disposició, i fins i tot hi hauria dret a acompanyar-los a la porta.

JAUME SEGALÀ.

P. S.—Deixem pel número vinent d'*avant...* la resposta a l'article de l'esquiol que no vol ésser-ho, Joan Romans, que insereix *Empordà Federal* de la setmana passada.

J. S.

La guàrdia civil és l'organització que es qualifica d'espionatge i que diàriament rep més de setanta denúncies.

(Paraulas de Margarida Nelken a un periodista)

mal costum

Una cosa que no havíem entés mai. Com és que hi hagi aquest mal costum de regar els carrers de Figueres (especialment els enquitranats) cap el capvespre de l'hivern? No sols és una cosa inútil, sinó antihigiènica, car aquests carrers enquitranats tenen la propietat de restar molts tota la nit, desprenen la corresponent humitat, com es natural, i els peus dels transeüants trepitgen la mullena permanent. Si solament hom regues els malins, encara! Però durant l'hivern regar cada dia a mitja tarda, és inútil i perniciós. Es un costum que sols pot acceptar-se durant les temporades caloroses.

¿Què no troben cap més mitjà per consumir gasolina?

quina coincidència!

A les eleccions darreres de diputats el senyor Rahola de la «Lliga» obtingué 30.000 vots, el senyor Martí Esteve d'«Acció Catalana» 15.000 vots, el diumenge següent el senyor Martí Esteve gràcies a la «Lliga Regionalista» obtingué 46.000 vots.

El senyor Anguera de Sojo d'«Acció Catalana» arran de la seva dimissió de governador civil de Barcelona ha obtingut 30.000 adhesions, perquè restés en el govern civil.

Aquesta comparació és ben adient. Demuestra la popularitat que tenen els homes de dretes a Barcelona i Catalunya.

Un bon taller de calçat a mida PALLAC GALAN, 2

El dilluns de la setmana passada va deixar d'existir Francesc Pla Hospital, Regidor síndic de l'Ajuntament de la Vila de Castelló d'Empúries, home recte, ferm republicà i pur catalanista.

Deplorem la pèrdua que ha sofert la vila de Castelló amb la mort d'aquest compatriota. I oferim el testimoni del nostre condol a tots els seus familiars.